

[Svend Auken]

Hr. Lykketoft har forgæves anmodet økonomiministeren om at komme til stede her i dag og give en saglig samfundsøkonomisk vurdering på regeringens vegne af de realistiske muligheder for at gennemføre disse skattelettelser, en vurdering af samme karakter som den, økonomiministeren gav Folketingets politisk-økonomiske udvalg forleden dag. Desværre har økonomiministeren ikke haft mulighed for at komme her og give Folketinget den samme orientering.

Så siger arbejdsministeren, at der er ingen skattefiduser i regeringens pakke. Jeg vil bare tage ét eksempel: man bliver enig på en virksomhed om at konvertere 10.000 kr. i løn til medarbejderaktier. Den højtlønnede, ham med den høje trækprocent, får en kontant fordel på 5.467 kr. Ham med den mellemste trækprocent får en fordel på 4.267 kr., og ham med den laveste får 3.667 kr. eller knap 2.000 kr. mindre end ham med den høje trækprocent, men stadig væk en smuk præmie.

Den ordning tror jeg såmænd nok skal blive populær, når først den kommer i sving. Den vil give meget store muligheder for skattetænkning, og den vil undergrave sigtet med skattereformen. Jeg mener ikke, at det reflekterer positivt på regeringens forslag her i dag, men det siger noget om, hvordan folk vil reagere. Det vil de ikke gøre for at udbrede ejendomsretten i erhvervslivet. Det vil de gøre for at undgå at betale skat.

Arbejdsministeren havde en række konkrete betragtninger om vores forslag og vores tanker, som han mente han havde krav på at få et svar på.

Arbejdsministeren var meget utilfreds med, at vi ikke som f.eks. Det Radikale Venstre havde automatisk genplacering af lønmodtagerkapitalen i de enkelte virksomheder i form af aktier. Vi har det system, at vi siger: virksomhederne skal dele overskuddet med de ansatte. Pengene kan blive stående i virksomheden, hvis man er enig om det, men det skal være på vilkår, der giver lønmodtageren fuld stemmeret for pengene.

Vi tror, at langt, langt de fleste virksomheder i den situation vil foretrække at lade pengene blive stående i virksomhederne. Så vil det give medejendomsret, så vil det give medbestemmelse. Pengene ønsker vi forvaltet fælles i en virksomhedsfond. Kun i de tilfælde – vi tror få tilfælde – hvor man ikke kan

blive enig, går pengene videre til en amtsfond.

Dér har de Radikale den tanke, at de siger: hvorfor bruge amtsfondene? Hvorfor ikke med det samme tvinge arbejdsgiverne til at udstede medarbejderaktier til virksomhedsfonden? Jeg har i dag under debatten sagt, at hvis det er det, der kan samle, så er vi med på den, så er vi med på den automatiske genplacering. Så er der et klart politisk flertal i Folketinget for automatisk genplacering af midlerne, og så har arbejdsministeren i hvert fald fået det ud af sine anstrengelser her i dag.

Derimod kan der ikke blive flertal i Folketinget for den form for frivillig OD, der går ud på, at arbejdsgiveren ingen som helst pligt har til at dele overskuddet med de ansatte. Det eneste, man kan gennemføre, er skattebegünstiget udstedelse af medarbejderaktier.

Må jeg i den sammenhæng minde om det, jeg nævnte i formiddags, at på de virksomheder, hvor man rent faktisk har udstedt medarbejderaktier, ejer medarbejderne kun 1,7 pct. af aktiekapitalen, og de 1,7 pct. er ikke engang ligestillet med den øvrige aktiekapital. Det er fortrinsvis B-aktier, altså med en væsentligt reduceret indflydelse. Man får derfor ingen indflydelse via de frivillige ordninger, hvis man skal tro på de historiske erfaringer.

Spørgsmålet om AIM har jeg besvaret over for hr. Flemming Hansen og mener ikke, der er grund til at gentage det.

Når vi siger, at der ikke kan gennemføres noget med virkeligt perspektiv i før efter et folketingsvalg, så er det, fordi statsministeren har sagt, at der ikke kan gennemføres noget med perspektiv i før efter et folketingsvalg, idet regeringen må udskrive valg, hvis Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og SF gennemfører en obligatorisk ordning.

Jeg tror på statsministeren. Statsministeren er en mand, som har tålt mange nederlag og mange forsmædelser på det parlamentariske område. Så sent som i går blev den miljøplan, han selv havde haft ansvaret for, underkendt her i Folketinget, uden at det udløste nogen form for parlamentarisk reaktion.

Når den statsminister siger: der er ét sted i landskabet, jeg trækker grænsen, og det er, at hvis Det Radikale Venstres, SFs og Socialdemokratiets tanker om en forpligtende OD-ordning gennemføres, så udskrives vi valg –